

Steinar Opstad

Vérkötelék

*Ne feledd, hogy mi jöttmentek vagyunk,
mondja apám, majd felsorolja a parasztok
nevét, akiké a tanya volt,
és én próbálok elképzelni,
mi az a vérkötelék*

*Egy fél étellel később felnézek a zacskó vérré,
ami egy állványról lóg apám ágya mellett
Kint a kórház körül esik a hó
Sosem lesz a vörös ennél vörösebb, gondolom,
és mi más lenne a vérkötelék, mint egy szomorú zsoltár,
amire csak az öregek emlékeznek*

*Apám kint hagyta a csizmát és az ásót
mielőtt a folyosókon át belebegett
a fehér lepedős ágyig,
a fényes acéllábakig,
amik úgy ragyogtak, mint egy vidéki templom
orgonájának öreg sípjai*

Gyászmise

*A buszom minden nap a tömbház előtt megy el,
ahol Jont holtan találták,
de ez ma nem jut eszembe,
és a templom melletti megállóban
egy piszkos ostyát veszek észre az aszfalton,
felveszem és zsebre teszem*

*Aznap, amikor Jont megtalálták, annyit esett,
hogy a vizet nem tudták elnyelni a lefolyók,
a csatornafedelek felemelkedtek, a forgalom megállt,
és egy kislány sárga viharkalapban összetévesztett
az apjával, utánam futott, megfogta a kezem,
de megijedt, amikor rájött, hogy más vagyok*

*Aztán láttam őt sírni az apja ölelésében,
és ahogy továbbmentem, arra gondoltam, hogy
mindenütt gyászmisét tartanak,
és hogy az, hogyan halunk meg,
nem tükrözi a természetünket,
ahogy az sem, hogyan gyászolunk, vagy hogyan nem*

*Otthon a konyhában leöblítem az ostyát,
mielőtt a fehér korongot nyelvemre teszem,
és miközben lenyelem,
Jonra gondolok, és arra, hogy talán úgy választotta a halált,
ahogy egy kislány az utcán egy tetszőleges férfi után
szalad, és biztos benne, hogy az az apja*

Steinar Opstad (1971, Stokke) norvég költő. Irodalomtudományt, németet és vallástörténetet tanult az Oslói Egyetemen, de járt a Hordalandi Íróakadémiára is. 1996-ban debütált *Tavler og bud (Táblák és üzenetek)* című kötetével, amiért megkapta a legjobb norvég elsőkönyvesnek járó Tarjei Vesaas' debutantpris-t. Verseiben gyakoriak a bibliai allúziók, a metapoézis, de visszatérő téma a család, az egyedüllét és a valahová tartozás igénye is. A számos irodalmi díjjal kitüntetett, nyolc kötettel rendelkező Opstadnak már 2006-ban, 35 éves korában jelent meg válogatáskötete.

Vajna Ádám fordításai